

РЕШЕНИЕ

№ 3322

гр. София, 16.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 46 състав,
в публично заседание на 05.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Желева

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **11668** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 92, ал. 11 ЗДДС, вр. чл. 198 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба от [фирма], представлявано от адв. С. Й. срещу Акт за прихващане и възстановяване № П-29002920123584-004-001/11.08.2020 г., издаден от Е. П. Н. на длъжност „Главен инспектор по приходите“ и С. Г. Д.-Г., на длъжност „Главен инспектор по приходите“, при ТД на НАП „Големи данъкоплатци и осигурители“ – С., потвърден с Решение № 1649/30.10.2020 г. на директора на дирекция ОДОП.

Жалбоподателят твърди, че А. е издаден в противоречие със закона, както и в противоречие с фактите по случая и доказателствата.

Относно лихвата в размер на 54 326,39 лева. Сочи, че всички декларирани суми за данъка по чл.42, ал.4 от ЗДДФЛ и този по чл.49, ал.5 от ЗДДФЛ са били надлежно внесени в законния срок, а именно – на 26.02.2018г., понеделник, първият присъствен ден след 25.02.2018г. Излагат се съображения, че през 2020г. при проверка на записите в данъчно-осигурителната сметка Дружеството е установило, че в същата е налице значителни надвнесени и неразпределени към задълженията суми. По този повод ръководството на Дружеството е извършило цялостен преглед на документите, отразени в данъчната сметка, спрямо тези, подадени от Дружеството, и спрямо извършените от него плащания. При този преглед се е установило, че подадената на 19.02.2018г. декларация обр.6, приета с протокол изх. № 22000183198492 от 19.02.2018г., не е била отразена досежно сумата на данъка по чл.42, ал.4 от ЗДДФЛ, в

размер на 228 724,38 лева. В тази връзка на 10.07.2020г. Дружеството е подало още една декларация обр. 6 за въпросната сума. Сочи още, че органите по приходите са приели, че поради обстоятелството, че задълженията по чл.42, ал.4 от ЗДДФЛ са били отразени в данъчно-осигурителната сметка на 10.07.2020г., то Дружеството дължи лихви в размер на 54 326,39 лева. Излагат се доводи, че [фирма] е била принудена да плати въпросните лихви, въпреки, че същите са недължими, за да осигури продължаването на плащанията за телекомуникационни услуги от бюджетни клиенти. Сочи, че впоследствие Дружеството е подало искане за възстановяване с вх. № 26-Б-8448/17.07.2020г., във връзка с което е издаден обжалваният А.. Жалбоподателят сочи, че не отговарят на фактите твърденията в А., че данъкът по чл.42, ал.4 бил деклариран на 10.07.2020г., доколкото той е бил деклариран на 19.02.2018г., декларациите за него са били приети, но сумата на данъка по чл.42.ал.4 от ЗДДФЛ не е била отразена в данъчно-осигурителната сметка, в следствие на което се е наложило Дружеството да подаде и нова декларация за въпросната сума на 10.07.2020г. [фирма] отбелязва, че макар и въпросната лихва да е била събрана от органите по приходите, тази лихва не е установена с никакъв изпълнителен титул.

Относно лихвата в размер на 691,54 лева. Соци, че на 28.04.2020 г. Дружеството е подало и дължимата декларация по чл. 55 от ЗДДФЛ и чл. 201 от ЗКПО, в която е деклариран дължими данъци по чл. 43 от ЗДДФЛ, по чл. 37 и чл. 38 от ЗДДФЛ и данък по чл. 195 от ЗКПО за първото тримесечие на 2020 г., като срокът за тяхното внасяне е бил до 30 април 2020г. сочи, че всички декларираните задължения са платени в законния срок, с единадесет платежни нареждания от

19.02.2020г., 16.03.2020г., 15.04.2020г. и 30.04.2020г., като във всяко платежно нареждане ясно е обозначено задължението, което се заплаща. Излагат се съображения, че на 28.04.2020 г. Дружеството е направило проверка в данъчно-осигурителната си сметка и е установило, че с текущите плащания по декларацията му по чл. 55 от ЗДДФЛ и чл. 201 от ЗКПО, с падеж на същите задължения - 30.04.2020 ., в сметка са били частично погасени задължения за корпоративен подоходен данък и за данъци върху разходите за 2019 г. с падеж на същите задължения - 30.06.2020 г. Вследствие на това, част от неизискуеми данъчни задължения за корпоративен подоходен данък и за данъци върху разходите за 2019г. са били погасени с извършени плащания за данъци, декларираните с декларацията по чл. 55 от ЗДДФЛ и чл.201 от ЗКПО, с по-рано настъпващ падеж. Като резултат от това, част от задълженията, декларираните с последната декларация, не са били погасени с предназначенията за погасяването им суми, съобразно платежните нареждания, а същите са били посочени като просрочени и върху тях е била начислена лихва. Излагат се доводи, че [фирма] е била принудена да плати неправомерно начислената лихва в размер на 691.54 лева и тъй като вписването на лихвата в данъчно-осигурителната сметка е без основание, Дружеството е посочило платената сума в искането си за възстановяване с вх. № 26-Б- 8448/17.07.2020 г., по повод на който е издаден обжалваният А.. Жалбоподателят сочи, че несъмнено, че към момента на извършване на съответните плащания от Дружеството, корпоративният подоходен данък и данъците върху разходите за 2019 г., макар и декларираните, не са били изискуеми, нито са могли да бъдат събирани от органите по приходите, тъй като срокът за плащането им не е бил изтекъл. Излагат се съображения, че в платежните нареждания на Дружеството за извършените плащания ясно са вписани задълженията, които се погасяват, като от тях е очевидно, че

направените плащания нямат за цел погасяване на още неизискуемите задължения за корпоративен подоходен данък и за данъци върху разходите за 2019 г. Излагат се доводи, че А. е издаден в нарушение на разпоредбата на чл.175, ал.1 от ДОПК, доколкото направената проверка от страна на Дружеството по данъчно – осигурителната сметка за периода 20.02.2020г. – 30.06.2020г. показва, че направените плащания през този период са били напълно достатъчни, за да удовлетворят всички деклариращи задължения с настъпил падеж през този период, към датите на съответните падежи. При това, Дружеството очевидно не е имало никакви просрочени задължения през този период. Твърди, че лихвата в размер на 691.54 лева не е била установена с никакъв изпълнителен титул и въпреки това е била събрана от Дружеството. Следователно, въпросната сума е събрана без основание и подлежи на връщане. Моли да бъде отменен Акт за прихващане и възстановяване № П - 29002920123584-004-001 от 11.08.2020г. издаден от ТД на НАП – С., потвърден с Решение № 1649 от 30.10.2020г. на Директора на Дирекция „ОДОП“ - С..

В съдебно заседание, жалбоподателят чрез процесуален представител адв. Й. поддържа жалбата и моли да бъде отменен обжалвания А..

Ответникът по жалбата – директорът на Дирекция "ОДОП" при ЦУ на НАП С., чрез процесуален представител юрк. Н. оспорва жалбата като неоснователна. Моли за заплащане на юрисконсултско възнаграждение.

СГП – редовно призована, не изпраща представител.

Съдът, като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, становищата на страните и съобрази приложимия закон, намира за установено от фактическа страна следното:

С Резолюция за извършване на проверка № П-29002920123584-ОРП-001 от 20.07.2020г., издадена от Р. Г. С., на длъжност началник сектор при ТД на НАП ГДО, е възложено извършване на проверка на БТК ЕАД. Проверката се извършва във връзка с подадено Искане за прихващане или възстановяване /И./ вх. № 26-Б-8448 от 17.07.2020 г. по реда на чл.129 от ДОПК за възстановяване на сумата в размер на 691,54 лв. - лихви, начислени по Декларация по чл.55, ал.1 от Закона за данък върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/ и чл.201, ал.1 от Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ с вх. № 2900И0150119 от 28.04.2020 г. и сума в размер на 54 326,39 лв. - лихва по декларация обр. 6 с вх. № 220022006094271 от 10.07.2020г.

С цел изясняване на факти и обстоятелства от значение за проверката, на дружеството е изпратено Искане за представяне на документи и писмени обяснения /ИПДПОЗЛ/ № П-29002920123584-040-001 от 28.07.2020г. в отговор на което са представени писмени обяснения с приложени доказателства /протоколи, молба за корекция, писма и други/ за причините, поради които декларация обр. 6 за м. 01.2018 г. е подадена през м. 07.2020 г.

Констатирано е, че с декларацията по чл.55, ал.1 от ЗДДФЛ и чл.201, ал.1 от ЗКПО са деклариращи задължения за периода от 01.01.2020 г. до 31.03.2020г. за авансов данък по чл.43 от ЗДДФЛ за доходи от друга стопанска дейност; по чл.44 от ЗДДФЛ за доходи от наем или от друго възмездно предоставяне за ползване на права или имущество и по чл.44а от ЗДДФЛ за други доходи в размер на 99 097,80 лв.; окончателен данък по чл.37 и чл.38 от ЗДДФЛ, с изключение на: данъка посочен в т.2 и т.3; данъка по чл.38, ал.5, т.2 от ЗДДФЛ и данъка за доходи по чл.38, ал.8 от ЗДДФЛ от източници в чужбина в размер на 84 915,09 лв. и данък при източника по чл.195 от ЗКПО в размер на 193 134,14 лв., общо в размер на 377 147,03 лв. Посочените

задължения на дружеството са погасени с направени плащания на 30.04.2020г. и на 08.05.2020г. На 30.04.2020г. са внесени сумите в размер на 1 671,25 лв. и на 64 305,75 лв., а на 08.05.2020г. в размер на 311 170,03 лв.

На основание чл.175 ал.1 от ДОПК за ненавременно разчитане с бюджета са начислени лихви общо в размер на 691,54 лв. за периода от 01.05.2020г. до 08.05.2020г. Лихвите са внесени на 11.05.2020г.

При анализ на данъчно-осигурителната сметка /Д./ е установено, че с платежни нареждания от 19.02.2020г., 16.03.2020г. и 15.04.2020г. са наредени суми общо в размер на 311 170,03 лв., с които са погасени задължения за данъци на дружеството, както следва: декларация обр. 6 - данък върху доходи на физическите лица /ДДФЛ/ за периода м. 01.2020 г. в размер на 71 811,94 лв. със срок за внасяне до 25.02.2020 г.; ДДС за данъчен период м. 02.2020 г. в размер на 60 432,21 лв. със срок за внасяне до 16.03.2020г.; задължения по ГДД по чл.92 от ЗКПО с вх. №2900И0140885 от 20.02.2020г. - данък по чл.204, ал.1, т.1 от ЗКПО /представителни разходи/ – 4 402,34 лв.; данък по чл.204, ал.1, т.2 от ЗКПО /социални разходи, представени в натура/ - 94,10 лв.; данък по чл.204, ал.1, т.4 от ЗКПО /разходи в натура, свързани с предоставени за лично ползване активи и/или с използване на персонал/ – 1 527,22 лв., корпоративен данък – 45 236,37 лв. със срок на внасяне до 31.03.2020г. и месечни авансови вноски в размер на 127 665,85 лв. Органите по приходите са констатирани, че с наредените суми от посочените дати са погасени задължения, вписани в Д. на лицето с най-ранен срок за внасяне, обстоятелства подробно описани в таблица от стр. 6 до стр. 9 на А..

При проверката е констатирано, че към датите на внасянето на сумите с анализирани платежни нареждания в Д. на БТК ЕАД са декларираны задължения с по-ранен срок на внасяне от срока за внасяне на задълженията, декларираны с декларация по чл.55, ал.1 от ЗДДФЛ и чл.201, ал.1 от ЗКПО с вх. № 2900И0150119 от 28.04.2020г. Дължимите данъчни задължения по посочената декларация са вписани в Д. на 28.04.2020г., като към тази дата с извършените плащания са били погасени по-рано декларираны задължения.

На основание чл.129 от ДОПК във връзка с чл.169, ал.5 от ДОПК на БТК ЕАД, е отказано възстановяване на внесените лихви в общ размер на 691,54 лв., начислени за просрочени задължения по Декларация по чл.55, ал.1 от ЗДДФЛ и чл.201, ал.1 от ЗКПО с вх. № 2900И0150119 от 28.04.2020г.

Дружеството претендира възстановяване на лихви в размер на 54 326,39 лв., начислени за задължения за данъчен период м. 01.2018г. по декларация обр. 6 с вх. № 220022006094271 от 10.07.2020г. Относно причините за подаване на декларацията едва през 2020г. са изискани писмени обяснение и доказателства. От БТК ЕАД са представени писмено обяснение, Протоколи за обработка на декларация обр. 1 и обр. 6 с № 22000183198492 от 19.02.2018г. и №22000183202139 от 19.02.2018 г. и Молба до ТД на НАП С., офис „М.“ с вх. № 1553-00-112 от 07.0.2020г.

Съгласно писменото обяснение на 19.02.2018г. с Протокол вх. № 22000183198492 от 19.02.2018г. в 11:42:03 часа, чрез електронен подпис, от БТК ЕАД са подадени стандартните месечни декларации обр. 1 и обр. 6, отнасящи се за заплати за м. 01.2018г. за работодател „БТК ПОДДРЪЖКА И ИЗГРАЖДАНЕ НА МРЕЖАТА“, ЕИК 8316421810628. В протокола за обработка на подадените данни с декларации обр. 1 и обр. 6 се посочва наличие на грешка за формата на датата, посочена в декларация обр. 6. В тази декларация, която е подадена за отстраняване на грешката

по отхвърлената декларация с вх. № 22000183198492 от 19.02.2018г. е следвало да бъдат записани два реда за ДДФЛ - един ред с код 8 на стойност 228 724,38 лв. и един ред с код 9 на стойност 9 629,00 лв. Поради техническа грешка във файла е бил записан само един ред с код 9 на стойност 9 629,00 лв., а другият ред с код 8 на стойност 228 724,38 лв. е липсвал. Това несъответствие - наличие на внесен данък в размер на 228 724,38 лв. и липса на деклариран с декларация обр. 6 данък в същия размер е открито през 2020г. От „БТК ПОДДРЪЖКА И ИЗГРАЖДАНЕ НА МРЕЖАТА“ е подадена молба до ТД на НАП, офис „М.“ с вх. №1553-00-112 от 08.07.2020г., с която е поискано разрешение за подаване на декларация обр. 6 за м. 01.2018г. Представен е електронен носител на декларацията за м. 01.2018г., приета в НАП с вх. № 220022006094271 от 10.07.2020г. За период м. 01.2018г. с декларацията от 2020г. е деклариран ДДФЛ в размер на 228 724,38 лв., отразен в Д. на дружеството със срок на внасяне до 26.02.2018 г. Посоченото задължение е погасено на 30.06.2020 г.

При направен анализ на Д. на дружеството е установено, че в „банка данъци“ към 31.12. на 2018г. и 2019г. са били налични суми в размер 398 431,97 лв. и в размер на 447 615,16 лв. Констатирано е, че от дружеството са внасяни суми „банка данъци“ преди установените срокове за деклариране, поради което в Д. с тези суми са погасявани задължения, които вече са били деклариран и вписани в Д.. С наличните суми към 31.12.2018г. и 2019г., на основание чл.169, ал.5 от ДОПК са погасявани задължения, деклариран от дружеството съответно през 2019 и 2020 г. Задължението в размер на 228 724,38 лв. по декларация обр. 6 за м. 01.2018г., декларирано през 2020г. е погасено със сумата налична в „банка данъци“, внесена на 30.06.2020г.

Във връзка с гореизложеното, на основание чл.129 от ДОПК във връзка с чл.169, ал.5 от ДОПК органите по приходите са констатирани, че начислената лихва в размер на 54 326,39 лв. върху задължение за ДДФЛ за м. 01.2018 г. по декларация обр. 6 с вх. № 220022006094271 от 10.07.2020г. е дължима и не подлежи на възстановяване.

А. е оспорен по административен ред пред директора на ДОДОП – С., във връзка с която е постановено Решение № 1649/30.10.2020г., с което е потвърден.

А. е оспорен по съдебен ред с жалба вх. № 53-04-876/10.11.2020г., подадена чрез ДОДОП – С. до АССГ. Жалбата е депозирана в срока по чл.156, ал.1 от ДОПК, от активно процесуално легитимирано лице, срещу подлежащ на оспорване акт и след изчерпване на задължителния административен ред за обжалване, с оглед на което, съдът приема, че правото на жалба е надлежно упражнено и депозираната жалба като редовна и допустима подлежи на разглеждане по същество.

Назначена е, изслушана и неоспорена от страните основна и допълнителна съдебно - счетоводна експертиза, като в заключението си вещото лице е дало подробен отговор на въпросите, поставени му като задача, а разпитан в съдебно заседание експертът заявява, че поддържа заключението си.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи по съществува на правния спор:

Жалбата до АССГ е подадена в срок, от надлежна страна и е процесуално допустима.

Разгледана по същество е основателна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваването на обжалвания индивидуален административен акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материално-правните разпоредби по издаването му.

Оспореният А. № П-29002920123584-004-001 от 11.08.2020г., издаден от Е. П. Н., на длъжност главен инспектор по приходите и С. Г. Д.-Г. при ТД на НАП ГДО, е издаден от компетентен орган, съгласно Резолюция за извършване на проверка № П-29002920123584-ОРП-001 от 20.07.2020г., издадена от Р. Г. С., на длъжност началник сектор при ТД на НАП ГДО.

Изпълнението на функцията по установяване на данъчните задължения е свързано с упражняване правомощията на приходната администрация да определя, изменя и/или прихваща данъчни задължения, както и да възстановява надвнесени суми, подлежащи на възстановяване.

Прихващането и/или възстановяването на суми, подлежащи на възстановяване, срещу изискуеми публични вземания, събирани от НАП, са уредени в нормите на чл. 128 - 132 ДОПК.

Производството по чл.128 ДОПК има за цел прихващане за погасяване на изискуеми публични вземания, събирани от НАП, недължимо платени или събрани суми за данъци, задължителни осигурителни вноски, глоби и имуществени санкции, наложени от органите по приходите, както и суми, подлежащи на възстановяване съгласно данъчното и осигурителното законодателство от Националната агенция за приходите, се прихващат от органите по приходите за погасяване на изискуеми публични вземания, събирани от Националната агенция за приходите. Може да се извърши прихващане с погасено по давност задължение, когато вземането на длъжника е станало изискуемо, преди задължението му да бъде погасено по давност. Началото на производството в случая е поставено с подадено искане от задълженото лице и се е осъществило чрез проверка по данните, посочени в него, както и установяване на сумите за прихващане по данъчната сметка на лицето като предпоставка за възстановяване на надвнесеня данък.

Актът, който се постановява в хода на данъчната проверка, е отговор на искането, с което задълженото лице е сезирало данъчната администрация. Поради това проверката като производство се ограничава в проверка външната редовност на подадената молба и приложените документи, проверка на годността им да удостоверяят подлежащо право на прихващане на данъчни задължения; както и преглед на заведените в администрацията информационни масиви и на наличните в досието на задълженото лице писмени доказателства. С оглед резултата от тази проверка и в рамките на своята компетентност приходната администрация упражнява предоставените ѝ правомощия по прихващане. В този смисъл в чл.129, ал.1 ДОПК законодателят изрично е употребил израза: "искането се разглежда".

Спорът между страните в производството се изразява в това, следва ли НАП да възстанови на дружеството-жалбоподател сумата в общ размер на 55 017,93 лева.

Между страните е безспорно, че подадената декларация обр. 6, обработена с протокол с изх. № 22000183198492 / 19.02.2018г., не е била отразена в данъчната сметка на БТК. Вследствие на това в същата данъчна сметка не е била отразена декларираната от БТК дължимата сума на данъка по чл.42, ал.4 от ЗДДФЛ за януари 2018г., в размер на 228 724.38 лева. Неотразяването на въпросната сума в данъчната сметка е било установено от БТК през 2020г., вследствие на което Дружеството повторно е декларирано същата сума с повторна декларация обр. 6 от 10.07.2020г.

Законният срок за внасяне на горепосоченото задължение за данъка по чл.42, ал.4 от ЗДДФЛ е изтичал на 26.02.2018г. По делото е прието като доказателство банково удостоверение от С. Европа АД, клон България, от което се установява, че с банков превод от 26.02.2018г. БТК е превела ефективно сумата от 238 353.38 лева за данък по ЗДДФЛ за поделението си „БТК ПОДДРЪЖКА И ИЗГРАЖДАНЕ НА МРЕЖАТА“, включваща горепосочените декларирани суми от 228 724.38 лева и 9 629.00 лева [228 724.38 лева + 9 629.00 лева = 238 353.38 лева).

Аргумент в подкрепа на този извод се открива и в приетото без възражения от страните

заклучение по допуснатата съдебно-счетоводна експертиза.

Експертът е описал коректно наличните и изпратени му от ТД на НАП документи, данъчни декларации, платежни за извършени плащания и т.н. Отговорено е изчерпателно на поставените въпроси, като са направени изводи, след проверка и анализ на събраните писмени доказателства. Настоящият съдебен състав намира, че заключението следва да се кредитира като мотивирано, логично, компетентно и съответстващо на събраните доказателства.

От първоначалното заключение на вещото лице П. се установява, че споменатите суми са били платени от БТК в пълен размер Така според първоначалното заключение на вещото лице (стр.5 и стр.6, първи параграф) сумите са били изцяло платени и към 26.02.2018 г. (която дата се явява и срокът за плащане на въпросното задължение) по данъчната сметка на БТК е имало остатък от 228 724.38 лева. От допълнението към заключението на вещото лице, прието в съдебното заседание на 5 април 2022 г. и от таблицата на стр. 4 от същото допълнение (ред 10 от долу нагоре) се установява, че след извършване на горния превод от БТК платената сума е била отразена като получено плащане по данъчната сметка на БТК и към същата дата - 26.02.2018 г. по тази данъчна сметка е била отчетена разполагаема и неразпределена сума от 228 724.38 лева, напълно достатъчна да погаси въпросното неотразено по сметката задължение. Така, както посочва вещото лице в заключителната част на допълнението към заключението, отговор на задача 4, както към 26.02.2018 г., така и към последващите дати, проследени от вещото лице, в данъчно-осигурителната сметка на БТК са били отразени разполагаеми и неразпределени суми равни или превишаващи споменатата сума от 228 724.38 лева, които са били напълно достатъчни да погасят декларираното и неотразено в данъчната сметка задължение по ЗДДФЛ за януари 2018г. При отразяване на същото задължение в сметката, вследствие на повторното му деклариране на 10.07.2020г., то се е погасило изцяло чрез вече платената и налична през целия период сума от 228 724.38 лева, като и след това погасяване към 10.07.2020г. по данъчната сметка на БТК продължава да има салдо -надвнесена сума.

Обстоятелството, че през целия период от 26.02.2018 г. до 10.07.2020 г. по данъчната сметка на БТК е имало разполагаеми и надвнесени суми, достатъчни да погасят задължението по ЗДДФЛ от 228 724.38 лева, се подкрепя от констатациите на обжалвания А., доколкото в самия А. се констатира, че БТК е предплащала авансово, още преди декларирането, текущите си данъчни задължения и че към края на всяка съответна година е имала значителни платени и неразпределени суми, далеч превишаващи данъка по ЗДДФЛ за януари 2018г. от 228 724.37 лева.

С допълнението на заключението си вещото лице П. е извършила анализ и проследяване на извършените от БТК плащания към датите на изтичане на сроковете за плащане на всички данъчни задължения на БТК през периода от 26.02.2018 г. (срокът за плащане на задължението) до 10.07.2020г. (датата на която е отразена повторно подадената декларация от БТК и задължението е било погасено чрез наличните суми в сметката). От данните в таблицата на стр. 4-стр. 28 от допълнението към заключението е видно, че към всяка дата, представляваща срок на плащане на данъчно задължение, по данъчната сметка на БТК е имало достатъчно налични и неразпределени суми, чрез които да бъдат погасени въпросните задължения (като се отчитат датите на съответните плащания към датата на всеки срок за плащане). При проведения устен разпит на вещото лице в съдебното заседание на 05.04.2022г. същото потвърждава, че към всички дати, представляващи срок за плащане на данъчно задължение, по данъчната сметка на БТК е имало внесени разполагаеми суми, превишаващи задълженията, отразени в сметката.

По делото са приети като доказателства девет удостоверения за липса на публични задължения на БТК, издадени от органите по приходите, които установяват, че към датата на подаване на повторната декларация обр. 6 - 10.07.2020 г. БТК не е имала никакви изискуеми публични задължения.

Предвид на изложеното е установено по несъмнен начин, че задължението по ЗДДФЛ от 228

724.38 лева е било внесено ефективно от БТК на 26.02.2018 г., която дата е била законния срок за плащане на задължението. Сумата е била платена с платежно нареждане от същата дата, видно от банковото удостоверение, била е налична като неразпределена сума по данъчната сметка на датата на падежа на същото задължение и следователно, направеното от БТК плащане погасява задължението на 26.02.2018 г.

Относно лихвата в размер на 54 326.39 лева.

Отговорност за лихви възниква само ако задължението не е било платено в законоустановения за него срок, без значение дали същото е било декларирано или не от лицето. Недекларирането или несвоевременното деклариране на данъчно задължение може да бъде санкционирано с ангажирането на административно-наказателната отговорност на лицето, но не и с начисляване на лихви. лихви по чл.175, ал.1 от ДОПК се дължат за неплатените в законоустановените срокове публични задължения, а не за недекларирани задължения или за недостатъци в подадените от лицето декларации.

Разпоредбата на чл.169 от ДОПК, регламентираща погасяванията по данъчно-осигурителната сметка, също не дава никакво основание за начисляване на „автоматични лихви“ до датата на обвързване на задълженията с плащанията. Според тази разпоредба, извършените от лицето плащания погасяват задължението „срокът за внасяне на което изтича най-рано към датата на плащането“, като разпоредбата несъмнено визира законоустановения срок за плащане на съответното задължение, а не датата на неговото деклариране или датата на неговото „свързване“ в сметката.

Поради неотразяване на декларацията обр. 6 в данъчната сметка на Дружеството, същата сума е била отчетена в тази сметка като разполагаема и неразпределена сума към 26.02.2018 г. Следователно, сумата е била налична към датата на изтичане на срока за плащане на задължението и го е погасила в пълен размер на датата на изтичане на законоустановения срок за плащане. Тази сума също така е била налична и към всяка дата на дължимост на текущите данъчни задължения на БТК през периода до 30.06.2020 г. (датата на „свързване в данъчно-осигурителна сметка) видно от таблицата на стр. 4 и сл. от допълнението на заключението на вещото лице.

Самите органи по приходите са установили, че към 31.12.2018 г. по данъчно-осигурителната сметка на БТК е имало внесени и неразпределени суми в размер 398 431,97 лева, а към 31.12.2019 г. - в размер на 447 615,16 лева - суми, далеч превишаващи и напълно достатъчни да погасят задължението за ДДФЛ за януари 2018 г. При това, няма как да е била налице твърдяната забава от 885 дни, след като самите те са установили при проверката, че към 31.12.2018 г. по данъчно-осигурителната сметка е имало внесени от БТК и неразпределени суми, напълно достатъчни да погасят задължението.

Относно лихвата в размер на 691.54 лева.

От допълнението на заключението на вещото лице, отговор на задача 4 от допълнението се установява, че преди отразяването на 28.04.2020г. на декларацията по чл.55 от ЗДФЛ и чл.201 от ЗКПО, по данъчната сметка на БТК е имало вече платена и неразпределена сума от 539 895.52 лева, напълно достатъчна да погаси всички задължения по тази декларация. От таблицата към допълнението на заключението на вещото лице, стр.33, ред последен отдолу нагоре, е видно, че към 30.04.2020 г. (след отразяване на декларацията по чл.55 от ЗДФЛ и чл.201 от ЗКПО, след плащанията на БТК, отразени в сметката с дата на плащане от 30.04.2020г., и преди обвързване на спорната лихва с част от тях), в данъчната сметка на БТК продължава да има неразпределен остатък от 228 725.49 лева. От същата таблица, стр. 34, ред 10 от горе надолу, запис за 8 май 2020 г., е видно, че към 8 май 2020 г. (крайната дата на забавата, приета в А.) по данъчно-осигурителната сметка на БТК е имало налична и неразпределена към задължения сума в размер на 539 895.52 лева. Следователно, от представените платежни нареждания и допълнението към заключението на вещото лице се установява единно и непротиворечиво, че направените от БТК плащания са били напълно достатъчни да погасят всички задължения на БТК с настъпил падеж както към 30.04.2020 г.,

така и към 08.05.2020 г., като не е била налице твърдяната в А. забава през периода 1 май - 8 май 2020 г.

Несъмнено е, че към момента на извършване на съответните плащания от Дружеството, корпоративният подоходен данък и данъците върху разходите за 2019 г., макар и декларирани, не са били изискуеми, нито са могли да бъдат събирани от органите по приходите, тъй като срокът за плащането им не е бил изтекъл. Според разпоредбата на чл.169, ал.5 от ДОПК задълженията се погасяват съобразно законоустановените срокове за плащането им, а последните се регламентират от материално-правните разпоредби относно съответните данъчни задължения.

Целта на разпоредбата на чл. 169, ал. 5 от ДОПК е да осигури погасяване на задълженията съобразно времето на настъпване на техния срок за плащане. При това, тя трябва да бъде тълкувана и прилагана в съответствие с нейната цел.

Съгласно чл.175, ал.1 ДОПК лихви се дължат за неплатените в законоустановените срокове публични задължения. В случая по делото безспорно е установено деклариране и плащане в срок и коректно заплащане на задълженията за последващите периоди, като съгласно заключението по ССЧЕ е налице надвисяне. Незаконосъобразно е начисляването на лихви за публични задължения, които са декларирани в срок от задълженото лице, платени са в срок, но плащането не е отразено по данъчно-осигурителната сметка на лицето, така че да погаси задължението. В конкретния случай липсва ощетяване на бюджета, предвид което не е възникнало и задължението за лихва, каквато незаконосъобразно е начислена с процесния А.. Задължения за лихви биха възникнали, ако въпреки подаването на декларации дължимият данък не е бил внесен. Подадената декларация обр. 6 през 2020г. не може да обоснове извод за невнасяне на осигурителните вноски в срок и дължимост на лихва за забава на основание чл. 169, ал. 5 ДОПК.

За пълнота на изложеното в настоящия случай следва да бъде съобразено и направеното тълкуване от приходната администрация в нейни вътрешни указания относно наличието на необвързани суми по партидата на лицата в резултат на техническа грешка при деклариране, неприемане или отхвърляне на записа. Съгласно тълкуването на приходните органи „в случай, че се касае за техническа грешка при декларирането, за отстраняването ѝ са налице основания за корекция на подадената декларация по реда на чл.103 –106 от ДОПК, като новоподадената коригираща декларация заличава правния ефект от грешката и по силата на чл.103, ал.2 от ДОПК ползва подателя, независимо от разпоредбата на чл.104, ал.3 от ДОПК. Когато от орган по приходите е установено, че задълженото лице добросъвестно е подало съответната декларация в законоустановения срок и е внесло изцяло сумите за погасяване на възникналите по силата на закона задължения, респ. липсва щета за бюджета, не би следвало да се начисляват лихви за забава. В подобни случаи, начисляването на лихви би било в противоречие с разпоредбите на чл. 175, ал. 1 от ДОПК и чл. 1 от ЗЛДТДПДВ и неоснователно би приравнило добросъвестно задължено лице, изпълнило коректно задълженията си към бюджета с лице, което е просрочило или не е заплатило задълженията си за осигурителни вноски.“.

Съвкупният анализ на представените и обсъдени по-горе доказателства, налага извода, че оспореният А. е издаден от компетентен орган и в предвидената форма, но при несъответствие с материално-правните разпоредби и целта на закона, поради което следва жалбата да бъде отменен, а делото да се върне като преписка на компетентния орган при ТД на НАП, [населено място] за издаване на нов А., с който да възстанови или прихване претендираната от БТК сума, ведно със съответните лихви, съгласно чл.129, ал.6 от ДОПК.

Водим от горното и на основание чл. 160, ал. 1, пр. 1 от ДОПК, Административен Съд С. - град, III отделение, 46 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма], представлявано от адв. С. Й. срещу Акт за прихващане и възстановяване № П-29002920123584-004-001/11.08.2020 г., издаден от Е. П. Н. на длъжност „Главен инспектор по приходите“ и С. Г. Д.-Г., на длъжност „Главен инспектор по приходите“, при ТД на НАП „Големи данъкоплатци и осигурители“ – С., потвърден с Решение № 1649/30.10.2020 г. на директора на дирекция ОДОП.

ВРЪЩА ДЕЛОТО като преписка на компетентния орган при ТД на НАП, [населено място] за издаване на нов А., при спазване на задължителните указания по прилагането и тълкуването на закона, дадени в мотивите на настоящето решение.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република България.

СЪДИЯ: